

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207087
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118207087.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: Q. Š., H.. XX.X.XXXX, C. Z., H. XX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: HOME CREDIT, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, Trenčín, o vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 222,62 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 222,62 Eur od 7.7.2018 do zaplataenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

. Žalobca žalobou z 21.6.2018 sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 222,62 Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril XX.X.XXXX zmluvu o úvere, ktorou mu bol poskytnutý úver 1.100 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 37,73%. Žalobca zaplatil žalovanému z tejto zmluvy 1.322,62 Eur. Zmluva podľa jeho názoru neobsahovala povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z., čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. V zmluve je tiež uvedený nesprávny údaj o RPMN, ktorý je v rozpätí od 44% do 47% a nie v konkrétnej výške, čo podľa § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona taktiež vedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Napokon považoval dohodu o výške úrokovvej sadzby za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je trojnásobne vyššia ako priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurozóne pri obdobnom úvere (11,97% p.a.). Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi jeho úhradami a výškou úveru.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, podľa jeho názoru nedošlo k žiadnemu prípadu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže k plneniu zo strany žalobcu došlo na základe platne uzavretej úverovej zmluvy, ktorá nebola súdom vyhlásená za neplatnú, resp. nebola vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu.

3. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu o nesprávnom údaji o RPMN v zmluve, keďže z 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že musí byť uvedená jedným konkrétnym číslom. Presná hodnota RPMN totiž závisí odo dňa, kedy došlo k reálnemu čerpaniu úveru a preto presná výška RPMN bola následne zaslaná žalobcovi v súlade s výpočtom podľa vzorca v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z.z. Keďže medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis, dorúčením podpísaného vyhotovenia späť a čerpaním úveru uplynie niekoľko dní, žalovaný mal záujem poskytnúť klientovi korektne presnú

a reálnu hodnotu RPMN a preto pri zaslaní finančných prostriedkov bola žalobcovi zaslaná presná hodnota RPMN. Považuje preto za nesprávne sankcionovať tento jeho korektný prístup bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. K záveru o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere postačuje uviesť RPMN aj v rozpätí dospel napokon aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 43Co/24/2017, ktorého časť odôvodnenia citoval vo svojom vyjadrení a tiež Okresný súd v Senici v rozsudku 9Csp/188/2017 zo dňa 21.3.2018.

4. V ďalšej časti písomného vyjadrenia žalovaný sa zaoberal dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že v zmluve sú objektívne zistiteľné kritéria, z ktorých môže spotrebiteľ tieto údaje zistiť. Tento názor je podľa neho v súlade so závermi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 z 9.11.2016. Podobne k záveru o tom, že postačuje, ak v zmluve je uvedená lehota splatnosti len počtom mesiacov po poskytnutí úveru a splatnosť mesačnej splátky, dospeli aj súdy napr. v rozhodnutí Okresného súdu Brezno 4C/40/2014 zo dňa 19.9.2017, Okresný súd Poprad v rozhodnutí 17Csp/158/2017 zo dňa 21.11.2017 alebo Okresný súd Lúčenec 13Csp/132/2017 zo dňa 16.10.2017.

5. Pokiaľ ide o neuvedenie adresy predávajúceho zdôraznil, že išlo o bezúčelový úver, čo vyplýva z bodu 34 zmluvy a preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho je nemožné. V závere žalovaný vzniesol námietku premlčania pre uplynutie trojročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca realizoval poslednú splátku 16.7.2013, preto pohľadávka je premlčaná.

6. Žalobca nevyužil právo na repliku.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, písomnými vyjadreniami strán, zmluvou o hotovostnom úvere zo dňa XX.X.XXXX, splátkovým kalendárom a zistil tento skutkový stav:

8. Strany uzavreli dňa XX.X.XXXX formulárovú zmluvu o hotovostnom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, ktorou žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový úver 1.100 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 37,73%. Žalobca sa zaviazal úver splatiť 48 mesačnými splátkami po 49,67 Eur, teda celkovo mal zaplatiť 2.154,24 Eur. Ako lehota splatnosti je uvedených 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci. Splatnosť mesačnej splátky bola 15.deň v kalendárnom mesiaci, prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN 46,35% a RPMN od 44% do 47% s tým, že presná hodnota závisí od poskytnutia úveru a klient súhlasí, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.

9. V bode 34 úverovej zmluvy sa uvádza, že ide o bezúčelový úver.

10. Podľa splátkového kalendára žalobca zaplatil žalovanému prvých 5 splátok po 49,67 Eur (od 12.3.2013 do 8.2013) a poslednú úhradu poukázal až vo výške 1.074,27 Eur dňa 16.7.2013.

11. Súd už raz vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 11Csp/125/2018-37 zo dňa 6.2.2019. Na danom pojednávaní bol prítomný žalobca a jeho právny zástupca. Súd vyslovil predbežný právny záver o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného, ale aj o dôvodne vznesenej námietke premlčania, keďže nemal za preukázané úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu a to aj s poukazom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo 238/2017. Právnomu zástupcovi žalobcu súd po vyslovení tohto názoru sa umožnil vyjadriť k danému posúdeniu, na čo reagoval stručne tak, že na žalobe trvá. Podobne v záverečnom prednese uviedol len to, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a žiada žalobe vyhovieť. Súd následne žalobu zamietol z dôvodu premlčania, keďže vychádzal zo záveru o trojročnej objektívnej premlčacej dobe, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor a teda vychádzal z toho, že trojročná premlčacia doba začala plynúť od 16.7.2013 a uplynula 16.7.2016.

12. Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 8CoCsp 5/2020-65 zo dňa 25.2.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie s argumentáciou o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, s čím však súd prvej inštancie zásadne nesúhlasí. Práve opačne z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie nebol správne pochopený. Odvolací súd sa totiž zaoberá posudzovaním plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v bodoch 27 -30 a v bode 32 svojho rozsudku a dal pokyn súdu prvej inštancie ustáliť tento časový moment plynutia subjektívnej premlčacej doby v bode 40 a to napriek tomu,

že súd prvej inštancie sa vo svojom rozsudku vôbec subjektívnou premlčacou dobou nezaoberal a dôvod vysvetlil v bode 29 svojho rozsudku a to tým, že žalovaný nenamietal uplynutie subjektívnej premlčacej doby, len objektívnej a to trojročnej. Za nelogický a nepochopiteľný považuje súd prvej inštancie pokyn odvolacieho súdu, že žalobcovi musí byť daný priestor, aby vysvetlil svoje úvahy o bezdôvodnom obohatení a aby preukázal úmysel žalovaného na bezdôvodné obohatenie. Podľa neho teda nestačí, že žalobcovi bola prvýkrát táto možnosť daná v replike na vyjadrenie žalovaného, ktorú však nevyužil a druhýkrát na pojednávaní, keď súd prezentoval svoj právny názor. Zvláštne vyznieva aj poznámka odvolacieho súdu o možnosti vykonania dôkazov, ktoré strany nenavrhl v spotrebiteľskom spore, čo súdu prvej inštancie známe, ale nie je mu známe aké dôkazy na preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť by mohol súd vykonať.

13. Súd prvej inštancie preto v zmysle sporného pokynu odvolacieho súdu vyzval žalobcu na vyjadrenie k forme zavinenia bezdôvodného obohatenia, ktorý reagoval tak, že žalovaný musí poznať zákon o spotrebiteľskom úvere a ak uzatvorí so spotrebiteľom zmluvu, ktorá neobsahuje zákonné obligatórne náležitosti v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov a napriek tomu prijme od spotrebiteľa platby nad istinu úveru, obohacuje sa na úkor spotrebiteľa úmyselne. Uviedol tiež, že v krátkej dobe by túto problematiku mal vyriešiť Súdny dvor EÚ vo veci C-485/19.

14. Žalovaný v reakcii na toto vyjadrenie vyslovil názor, že u subjektu, ktorý poskytuje úvery v rámci podnikateľskej činnosti je akékoľvek úmyselné bezdôvodné obohatenie vylúčené. Žalovaný ako veriteľ chcel uzatvoriť úverovú zmluvu a chcel z nej získať zisk v nej uvedený. Nemalo by zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodrжал všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol sankcionovaný on sám bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Poukázal tiež na nejednotnú súdnu prax pri posudzovaní náležitostí úverovej zmluvy. Uviedol, že žalovaný pri jej koncipovaní postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Preto zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť.

15. Súd sa znovu najprv zaoberal tým, či vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu v zmysle § 451 a násl. Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

19. Za účelom vyriešenia tejto otázky bolo potrebné posúdiť zmluvný vzťah medzi stranami podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013.

20. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

22. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

23. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa na účely tohto zákona rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ

sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

24. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. c/ je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

Pod písm. f/ je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

Pod písm. j/ je ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Pod písm. k/ je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplatením zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=01.01.2013>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.

a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=01.01.2013>>,

r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=01.01.2013>> a y)

<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=01.01.2013>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=01.01.2013>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že v predmetnej zmluve mala byť uvedená adresa predávajúceho, keďže logicky táto náležitosť má byť uvedená len pri tých zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú účelovo viazané na kúpu konkrétneho tovaru. V tomto prípade však išlo o bezúčelový úver. Je totiž potrebné rozlišovať medzi pojmi veriteľ a predávajúci a v tomto prípade žalovaný má postavenie veriteľa a nie predávajúceho.

28. Súd taktiež nezdieľa názor o chýbajúcej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. K tzv. členeniu splátok na istinu, úrok a poplatky už existuje tzv. ustálená rozhodovacia činnosť najvyšších súdnych autorít. Ide o 4 rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018 a 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018. Najvyšší súd poukázal na nutnosť eurokomfortného výkladu sporného zákonného ustanovenia v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. h/ smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2018 a dospel k záveru, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie aká časť jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Poukázal aj na závery rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíroovej) a zdôraznil, že podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

29. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami však podľa súdu absentuje termín konečnej splatnosti úveru. Nepostačuje totiž len počet mesačných splátok, keďže ten predstavuje inú povinnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona. Gramatickým a logickým výkladom možno dospieť k záveru, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený dátumovo.

30. Podľa súdu v zmluve absentuje aj náležitosť, ktorá je uvedená v § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona a to RPMN, ktoré má byť určené jedným číslom a nie rozpätím, inak by tento údaj nemal opodstatnenie, ak by postačovalo uviesť nejaké rozpätie. Nepochybne však v zmluve musí byť uvedené nielen RPMN, ale aj predpoklady, ktoré boli použité na jeho výpočet, aby spotrebiteľ vedel, čo vlastne táto hodnota predstavuje a z čoho sa počíta. Strohý údaj len o výške RPMN by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa a pritom je jeden z najdôležitejších údajov, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda vrátane uvedenia predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.

31. Absencia spomínaných náležitostí vedie k záveru o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný mal teda nárok len na istinu úveru 1.100 Eur, žalobca mu zaplatil 1.322,62 Eur a teda žalovaný prijal plnenie vo výške 222,62 Eur, čo predstavuje jeho bezdôvodné obohatenie z čiastočne neplatného právneho úkonu.

32. Súd sa následne zaoberal námietkou premlčania. Tá predstavuje prostriedok procesnej obrany upravenej v § 152 CSP, podľa ktorého hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany. Znamená to, že musí spĺňať atribúty právneho úkonu upraveného aj vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka vrátane § 37 ods. 1 a teda v zmysle neho musí byť určitý, čo znamená, že súd je viazaný aj rozsahom vznesenej námietky. V tomto prípade bolo namietané uplynutie objektívnej (teda nie subjektívnej) premlčacej doby, žalovaný totiž poukázal na uplynutie trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, keďže žalobca poslednú splátku zaplatil 16.7.2013.

33. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

35. Podstatou sporu sa tak stalo posúdenie, či žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu úmyselne a teda, či je potrebné aplikovať trojročnú alebo desaťročnú premlčaciu dobu. Keďže z celého odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva názor, že u žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie (bod 31), mal odvolací súd vo veci rozhodnúť meritorne a svojim postupom zbytočne predĺžil a predražil súdne konanie. Podľa pokynu odvolacieho súdu súd prvej inštancie má ustáliť moment vzniku bezdôvodného obohatenia s tým, že každé čiastkové plnenie vyplývajúce z jednotlivých splátok nad istinu úveru zakladá vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. V danom prípade však o žiadne takéto čiastkové plnenia neišlo, nakoľko zo splátkového kalendára jednoznačne vyplýva, že k preplateniu istiny úveru došlo len raz a to úhradou zo dňa 16.7.2013. Od toho momentu je teda potrebné počítať plynutie objektívnej premlčacej doby.

36. V porovnaní s predchádzajúcim rozsudkom sa zmenila situácia v tom, že Súdny dvor EÚ vyhlásil rozsudok vo veci C - 485/19 dňa 22.4.2021 na návrh prejudiciálneho konania Krajského súdu v Prešove vo veci LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o. Súdny dvor rozhodol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa vzťahuje trojročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

37. Keďže náš právny poriadok v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje počítať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby len od vzniku bezdôvodného obohatenia a podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ je v rozpore s požiadavkami vyššie citovaných smerníc, aby bola aplikovaná trojročná premlčacia doba od vzniku bezdôvodného obohatenia, súd potom nemá inú možnosť než aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, keďže zákon upravuje len tieto dve lehoty (trojročnú alebo desaťročnú) a teda musí vychádzať zo záveru o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného. Z odôvodnenia spomínaného rozsudku európskeho súdu totiž vyplýva, že spotrebiteľ nemôže mať povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného dodávateľa. Súd ďalej poukázal na to, že je potrebné zohľadniť znevýhodnené postavenie, v ktorom sa spotrebiteľia nachádzajú voči predajcom alebo dodávateľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti a skutočnosť, že je možné, že spotrebiteľia nevedia o svojich právach vyplývajúcich zo spomínaných smerníc, prípadne že nepoznajú ich obsah. Zmluvy o úvere sa vo všeobecnosti plnia počas dlhého obdobia a preto, ak je udalosťou, na základe ktorej začína plynúť trojročná premlčacia lehota akákoľvek platba uskutočnená dlžníkom, čo musí overiť vnútroštátny súd nemožno vylúčiť, že prinajmenšom pre časť uskutočnených platieb môže dôjsť k uplynutiu premlčacej doby ešte pred tým, než sa skončí platnosť zmluvy, takže takýto režim premlčania môže spotrebiteľom systematicky odopierať možnosť domáhať sa vrátenia platieb uskutočnených na základe zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s uvedenými smernicami. Preto podľa európskeho súdu je potrebné dospieť k záveru, že procesné podmienky o aké ide vo veci samej tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote troch rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto obohateniu môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré mu priznáva smernica 93/13 alebo smernica 2008/48 a teda, že tieto podmienky sú v rozpore so zásadou efektivity.

38. Využívajúc vyššie uvedený eurokomformný výklad v zmysle citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ súd preto aplikoval desaťročnú premlčaciu dobu plynúcu od 16.7.2013, kedy vzniklo bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobca, keďže žaloba bola podaná ešte 21.6.2018, bola podaná včas a pohľadávka premlčaná nie je.

39. Žalobcovi súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má nárok s poukazom na § 517 ods. 1, 2 a § 563 Občianskeho zákonníka.

40. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

43. Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia prvýkrát až touto žalobou, ktorá mu bola doručená 6.7.2018 a preto žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka.

45. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, nakoľko nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.